

най тежитѣ и най трѣдни тѣ твари, а тѣи сами нито съ край-а на прѣста си ги похващатъ. И сами като не встѣпватъ въ пѣта на довродѣтель та, зафиратъ и отбиватъ и тѣхъ, които желаетъ съ драго сърце да послѣдватъ довродѣтелный пѣтъ. — И зато тѣи послѣди свикалехъ го и мѣ плетехъ всакаквы принкы, и дирехъ причины да са оуловатъ въ словеса та мѣ или въ дѣйствиѣ та мѣ противъ него. —

§. 45. Исусъ осѣжда фарисейскій квасъ, ослѣпеніе то отъ страститѣ, лихониміе то и прилѣпніе то на свѣтовны тѣ работы.

Голѣмо множество са събра около Исуса, когато той отпави словото си къмъ оученицы тѣ си, и имъ рече: да са пазятъ отъ Фарисейскій квасъ на лицемѣріе то; да не са боатъ отъ чловѣчески тѣ гоненія; да не предговаратъ, какво да отвѣщаватъ когато ги теглатъ на сѣдилища та; да исповѣдватъ Исуса предъ чловѣцы тѣ. Тога единъ отъ народа иска Исуса за посрѣдникъ, за да ги сѣди съ братамъ: но Исусъ са остави отъ то посрѣдничество, и советѣва и тѣхъ братіа, който, имахъ помеждѣ си праніе, и всичкій народъ, да отвѣгватъ отъ лихонимство то. И докара имъ причтъ тѣ на възмный когатъ, които издѣхнахъ прѣзъ нощтъ, додѣто мыслѣше да расголѣми житници тѣ на оутрѣшний день. И при то имъ дѣма: да не са прилѣпаватъ съ всичкото си стараніе на свѣтовны тѣ работы, но да мыслатъ повече за невесно то царство; а невесный отецъ, които има промыселъ за невесны тѣ птицы, за растеніята и за най малки тѣ въволѣчки, той нече да остави нито чловѣка безъ пострѣвны тѣ за живота. И послѣ доказа, какъ милостина та е съкровище и богатство, което е неотмѣнно и неизвѣно. Повелѣ пригетвеніе то за неизвѣстный смертеленый часъ: И подтвърди то доказательство съ причты тѣ на вѣрный и мѣдърый демотронитель, и ни того слѣга, които вѣше дрѣги тѣ слѣги на Господара си; и на единъ дрѣгъ слѣга, които позна-